BENELUX-GERECHTSHOF
KAMER "AMBTENARENRECHTSPRAAK"

COUR DE JUSTICE BENELUX
CHAMBRE "CONTENTIEUX DES FONCTIONNAIRES"

B 90/2/11-3/10-6/8

ARREST VAN 6 DECEMBER 1991
in de zaken B 90/2, 3 en 6

Inzake :

De Heer F. POLLEFEYS, verzoeker, en

Mevrouw A. THIER, verzoekster

tegen

de Benelux Economische Unie, verweerster

Procestaal : Nederlands

ARRET DU 6 DECEMBRE 1991

dans les affaires B 90/2, 3 et 6

En cause :

Monsieur F. POLLEFEYS, requérant, et

Madame A. THIER, requérante

contre

l'Union économique Benelux, défenderesse

Langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF, Kamer "Ambtenarenrechtspraak",
in de zaken B 90/2 en 6, Pollefeys tegen de Benelux Economische Unie
en in de zaak B 90/3, Thier tegen de Benelux Economische Unie

1. Gelet op de verzoekschriften in de zaken B 90/2 en 3, ter griffie ingekomen op 28 februari 1990, waarin de verzoekers vorderen :

"1. de vernietiging van het besluit van de Raad van de Economische Unie in beperkte samenstelling - hierna te noemen de Raad - d.d. 28 november 1988 tot wijziging van het reglement inzake de terugbetaling van de reis- en verblijfkosten gehecht in bijlage aan de beschikking van de Ministeriële Werkgroep voor Administratieve Zaken - hierna te noemen de Ministeriële Werkgroep - d.d. 28 mei 1982 tot wijziging van het reglement inzake reis- en verblijfkosten, doc. M/adm (82) 6, evenals de vernietiging van de beslissing van het gezag waarbij het intern beroep dat verzoeker/ verzoekster hiertoe op 11 december 1988/8 februari 1989 heeft ingediend, impliciet afgewezen wordt ;
2. wanneer daartoe termen zijn, de vaststelling van de forfaitaire dagvergoeding door Uw Kamer zelf conform artikel 28 van het Protocol inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie dan wel de veroordeling van verweerster tot vaststelling van de forfaitaire dagvergoeding als bedoeld onder punt 2. a) in voornoemd reglement overeenkomstig de hierin bepaalde aanpassingsprocedure, meer bepaald de vaststelling met ingang van 1 april 1988 van de forfaitaire dagvergoeding op 2.560 BF, zijnde het voor verplaatsingen naar Nederland geldende bedrag op grond van het Belgisch Ministerieel Besluit d.d. 24 maart 1988 ;
3. de veroordeling van verweerster tot uitbetaling aan verzoekers van de sedert 1 april 1988 achterstallige dagvergoedingen voor die verplaatsingen naar een partnerland i.v.m. een Benelux-vergadering, welke bedragen vanaf de data van de vergaderingen tot op de dag van uitbetaling, als compensatie voor de (...) geleden schade, met de in België geldende wettelijke intresten dienen te worden vermeerderd" ;

2. Gelet op het verzoekschrift in de zaak B 90/6 ingekomen ter griffie op 4 december 1990, waarbij verzoeker vordert :

"1. de vernietiging van de beschikking van de Ministeriële Werkgroep d.d. 16 oktober 1989 tot wijziging van het reglement inzake reis- en verblijfkosten, doc. M/adm (89) 3, hierna te noemen 'beschikking M/adm (89) 3', en van de beschikking van de Ministeriële Werkgroep betreffende het reglement inzake reis- en verblijfkosten d.d. 16 oktober 1989, doc. M/adm (89) 7, hierna te noemen 'beschikking M/adm (89) 7', evenals de vernietiging van de beslissing van het gezag d.d. 3 oktober 1990 waarbij het intern beroep dat verzoeker hiertoe op 5 december 1989 heeft ingediend, afgewezen wordt ;

2. wanneer daartoe termen zijn, de vaststelling van de forfaitaire dagvergoeding door Uw Kamer zelf conform artikel 28 van het Protocol inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie dan wel de veroordeling van verweerster tot vaststelling van de forfaitaire dagvergoeding als bedoeld onder punt 2. a) in het aan beschikking M/adm (89) 3 gehechte reglement overeenkomstig de hierin bepaalde aanpassingsprocedure, meer bepaald de vaststelling met ingang van 1 april 1988 van de forfaitaire dagvergoeding op 2.560 BF, zijnde het voor verplaatsingen naar Nederland geldende bedrag op grond van het Belgisch Ministerieel Besluit d.d. 24 maart 1988 ;

3. de veroordeling van verweerster tot uitbetaling aan verzoeker van de sedert 1 april 1988 achterstallige dagvergoedingen voor diens verplaatsingen naar een partnerland i.v.m. een Benelux-vergadering, welke bedragen vanaf de data van de vergaderingen tot op de dag van uitbetaling, als compensatie voor de door verzoeker geleden schade, met de in België geldende wettelijke intresten dienen te worden vermeerderd" ;

TEN AANZIEN VAN HET VERLOOP VAN HET GEDING :

IN DE ZAKEN B 90/2 en 3 :

3.1. Overwegende dat op de voormelde verzoekschriften door verweerster een memorie van antwoord is neergelegd op 19 april 1990 ;

3.2. dat de verzoekers bij brief ingekomen op 22 mei 1990 ter wille van de uitoefening van hun recht van verdediging verzocht hebben de op 28 mei bepaalde terechtzitting te verdagen en dat dientengevolge een nieuwe dag is bepaald op 25 juni 1990 ;

3.3. dat de standpunten van partijen ter openbare terechtzitting van de Kamer op 25 juni 1990 zijn toegelicht door de verzoekers, namens verzoeker mede door verzoekster en namens verweerster door de Secretaris-Generaal ;

3.4. dat pleitnotities zijn ingekomen namens de verzoekers op 25 juni, 19 juli en 12 september 1990 en namens verweerster op 19 juli 1990 ;

3.5. dat de Advocaat-Generaal C. Wampach op 14 januari 1991 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

3.6. dat de Kamer het debat heeft heropend in verband met de inleiding van de zaak B 90/6 en partijen bij de hierna te melden behandeling van die zaak hun standpunt betreffende de voeging van de drie zaken hebben uiteengezet ;

3.7. dat de verzoekers in dat verband nog een pleitnota hebben neergelegd op 25 maart 1991 ;

IN DE ZAAK B 90/6 :

4.1. Overwegende dat op het voormelde verzoekschrift door verweerster een memorie van antwoord is neergelegd op 18 februari 1991 ;

4.2. dat partijen hun standpunten hebben uiteengezet ter zitting van 25 maart 1991 en op dezelfde dag pleitnotities hebben neergelegd ;

4.3. dat de Advocaat-Generaal C. Wampach op 24 juni 1991 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

TEN AANZIEN VAN DE VOEGING :

5. Overwegende dat de genoemde zaken met elkaar nauw verband houden en daarop in een zelfde arrest dient te worden beslist ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

6. Overwegende dat de volgende feiten van belang zijn :

6.1. Bij beschikking van de Ministeriële Werkgroep d.d. 16 juli 1976, doc. M/adm (76) 2, is een reglement vastgesteld inzake reis- en verblijfkosten ten laste van de begroting van de instellingen van de Benelux Economische Unie ;
6.2. Dat reglement is op 28 mei 1982 bij beschikking van de Ministeriële Werkgroep, doc. M/adm (82) 6, gewijzigd overeenkomstig de aan die beschikking gehechte bijlage ;
6.3. In die bijlage wordt inzake de "Aanpassingsprocedure der voorziene tarieven" het volgende bepaald : "De bedragen voor reis- en verblijfkosten waarvan hierboven sprake is kunnen door de Raad van de Economische Unie in beperkte samenstelling aangepast worden aan de overeenkomstige wijzigingen van de vergoedingen die door de Belgische overheid voor haar ambtenaren worden toegekend en met ingang van dezelfde datum als de Belgische regeling" ;
6.4. De Raad heeft onder dagtekening 28 november 1988 en met als ingangsdatum 1 januari 1989, een beslissing tot aanpassing als zoëven bedoeld genomen maar daarbij de Belgische regeling niet gevolgd ;
6.5. Bij brief van 11 december 1988 heeft verzoeker en bij brief van 8 februari 1989 heeft verzoekster tegen die beslissing een intern beroep ingesteld ;
6.6. Die interne beroepen zijn resp. op 9 januari en op 7 maart 1989 door het Gezag bij de Raadgevende Commissie "Ambtenarenrechtspraak" aanhangig gemaakt ;
6.7. Op 3 oktober 1989 is door de Raadgevende Commissie een advies uitgebracht dat aan verzoekster diezelfde dag is toegezonden ;
6.8. Op 16 oktober 1989 heeft de Ministeriële Werkgroep, met als ingangsdatum 1 januari 1989, een beschikking tot aanpassing als zoëven bedoeld genomen M/adm (89) 3 (ter kennis gebracht aan het personeel van het Secretariaat-Generaal bij nota van 20.11.89, SG/COM (89) 127). Daarnaast heeft de Ministeriële Werkgroep, onder dagtekening 16 oktober 1989 en met als ingangsdatum de dag van haar ondertekening, een beschikking vastgesteld betreffende het reglement inzake reis- en verblijfkosten voor de ambtenaren en beambten van het Secretariaat-Generaal van de Benelux Economische Unie die in het kader van het uit het Akkoord van Schengen voortvloeiende overleg reizen : M/adm (89) 7 ;
6.9. Bij brief van 5 december 1989 heeft verzoeker tegen die beschikkingen en tegen de nota een intern beroep aanhangig gemaakt ;
6.10. Dat intern beroep is op 2 januari 1990 door het Gezag bij de Raadgevende Commissie "Ambtenarenrechtspraak" aanhangig gemaakt ;
6.11. Op 28 februari 1990 hebben de verzoekers administratiefrechterlijk beroep ingesteld in de zaken B 90/2 en 3 ;

6.12. Op 10 juli 1990 is door de Raadgevende Commissie een advies uitgebracht over het intern beroep vermeld sub 6.9. ;
6.13. Bij brief van 3 oktober 1990, ontvangen op 8 oktober, besliste de Secretaris-Generaal (SG/Adm (90) 179) onder meer : "Ik moge verwijzen naar het advies van de Raadgevende Commissie betreffende het door u ingestelde beroep (...) (te weten dat hiervoren onder 6.9 vermeld). Bij deze deel ik u mede dat ik mij bij het advies van de Raadgevende Commissie aansluit. (...). Aangaande het beroep tegen SG/COM (89) 127 welke de Commissie wegens overschrijding van bevoegdheid nietig acht, heb ik besloten de derde alinea (te weten de door verzoeker aangevochten interpretatie van een 'redelijk uur' om met de normale vervoermiddelen 's morgens naar een grens overschrijdende vergadering te reizen) formeel op te heffen" ;
6.14. Op 4 december 1990 stelde verzoeker zijn administratiefrechterlijk beroep in de zaak B 90/6 in ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING :

7. Overwegende dat de verzoekers in de zaken B 90/2 en 3 tevergeefs opwerpen dat zij in hun recht van verdediging zijn aangetast doordat het College van Secretarissen-Generaal mede ten aanzien van de door het Hof toegelaten ambtenaar van het Secretariaat-Generaal Raemakers, die bereid was de verzoekers bij te staan ter terechtzitting, heeft besloten (CSG (90) RC 11) "dat de dagen waarop een (...) toegelaten persoon die ambtenaar is van het Secretariaat-Generaal (...) voor (het) Hof verschijnt, van het verlofblad van betrokkene dienen te worden afgeschreven" ;

8. dat artikel 16 van het Aanvullend Protocol inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie - hierna te noemen : het Protocol - dat niets zegt over het al dan niet vergoeden van een woordvoerder uit het beroepsmilieu, aan zodanige beslissing niet in de weg staat ;

9. dat de omstandigheid dat de aangezochte ambtenaar het met het voormelde besluit niet eens was, voor verzoekers geen onoverkomelijk beletsel heeft gevormd om naar behoren in rechtsbijstand te voorzien, nu de behandeling van de zaak met dat doel is uitgesteld, terwijl de gestelde technische problemen van beperkte omvang en aan de verzoekers welbekend zijn ;

TEN AANZIEN VAN DE ONTVANKELIJKHEID :
IN DE ZAAK B 90/2 :

10. Overwegende dat de Raadgevende Commissie ten onrechte als advies heeft verstrekt dat verzoekers intern beroep niet ontvankelijk was omdat het gericht was aan de Secretaris-Generaal van de Unie, die niet het Gezag is dat het aangevallen besluit heeft genomen, zoals vereist door artikel 7 van het Protocol ;

11. dat het intern beroep weliswaar aanvangt met de woorden "Mijnheer de Secretaris-Generaal" en besluit als volgt : "Hierbij wordt bij de Secretaris-Generaal beroep aangetekend tegen de door de R/A op 28 november jl. genomen beslissingen (...)" ;

12. dat evenwel reeds uit de laatstvermelde woorden maar evenzeer uit de gehele context van het intern beroep, blijkt dat het gericht is tegen de genoemde beslissing genomen door de Raad van de Economische Unie in beperkte samenstelling die, zoals de andere organen van de Unie, in de regel door de Secretaris-Generaal wordt vertegenwoordigd ;

13. dat zodanig beroep voldoet aan het bepaalde in artikel 7 van het Protocol, welk artikel de vorm van het intern beroep niet nader bepaalt ;

IN DE ZAKEN B 90/2 en 3 :

14. Overwegende dat op het advies van 3 oktober 1989 van de Raadgevende Commissie geen beslissing van het aangezochte Gezag is gevolgd, zodat het administratiefrechterlijk beroep kon worden ingesteld ten minste tot 3 maart 1990, op grond van de artikelen 11 en 17 van het Protocol ;

15. dat hieraan niet afdoet dat de Ministeriële Werkgroep op 16 oktober 1989 de beschikking M/Adm (89) 3 heeft genomen, (waarvan de wettigheid in de zaak B 90/6 wordt aangevochten), nu deze beschikking, genomen door een ander Gezag dan datgene dat het aangevallen besluit heeft genomen en wel zonder een vraag om advies gericht aan de Raadgevende Commissie, niet kan worden beschouwd als de in de artikelen 8, 9 en 11 van het Protocol bedoelde beslissing op het intern beroep, die de termijn voor het instellen van een administratiefrechterlijk beroep doet lopen ;

16. dat de beroepen, ingesteld op 28 februari 1990, tijdig zijn ;

17. Overwegende dat verweerster de ontvankelijkheid van het administratiefrechterlijk beroep (nog) betwist op grond dat het in de zaken B 90/2 en 3 aangevallen besluit van 28 november 1988 is ingetrokken doordat de Ministeriële Werkgroep, het ter zake bevoegde orgaan, op 16 oktober 1989 de reeds eerder vermelde beschikking heeft genomen (M/Adm (89) 3), welke met 1 januari 1989, dezelfde datum als het in de zaken B 90/2 en 3 aangevochten besluit, in werking is getreden ;

18. dat, indien die stelling juist is, het beroep in de zaken B 90/2 en 3 doelloos is geworden ;

19. Overwegende dat het aangevallen besluit van 28 november 1988, dat strekt tot aanpassing van de tarieven vervat in het Reglement inzake reis- en verblijfkosten, voor de verweerster door de Raad genomen is ;

20. Overwegende, enerzijds, dat dit besluit door een onbevoegd orgaan is genomen, zoals door verweerster en door verzoekster in haar tweede middel wordt gesteld ;

21. dat immers het nemen van zodanig besluit, dat regels geeft betreffende reis- en verblijfkosten van personeel, in beginsel, krachtens artikel 16 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, hierna te noemen : het Verdrag, staat aan het Comité van Ministers, en bij artikel 35, lid 3, van het Verdrag is opgedragen aan dat Comité, op voorstel van de Secretaris-Generaal en na advies van de Raad ;

22. dat in dit geval het besluit is genomen door de Raad, met een beroep op een delegatie verleend door de Ministeriële Werkgroep, welke delegatie inderdaad is geformuleerd, onder de titel "Aanpassingsprocedure der voorziene tarieven" in de bijlage van de beschikking van 28 mei 1982 van de genoemde Ministeriële Werkgroep, waarbij deze wijzigingen aangebracht heeft in het Reglement voor reis- en verblijfkosten, door diezelfde werkgroep eerder vastgesteld bij beschikking van 16 juli 1976 ;

23. dat de Ministeriële Werkgroep weliswaar zelf bevoegd was krachtens een overdracht van bevoegdheden door het Comité van Ministers, conform artikel 21 van het Verdrag, bij artikel 18 van het Reglement van Orde van het Comité van Ministers, maar dat geen enkele bepaling voorziet in de mogelijkheid van een verdere overdracht door de Ministeriële Werkgroep aan een ander orgaan, allerminst aan een adviserend lichaam, waaruit de nietigheid volgt van het besluit genomen door dit orgaan ;

24. Overwegende, anderzijds, dat het ter zake bevoegde orgaan, zijnde de Ministeriële Werkgroep voor Administratieve Zaken, bij beschikking M/adm (89) 3 van 16 oktober 1989, overigens overeenkomstig en met kennis van de mening van de Raadgevende Commissie geuit in haar advies op het intern beroep van de verzoekers in de zaken B 90/2 en 3, over hetzelfde onderwerp als het besluit van 28 november 1988 een nieuwe regeling heeft uitgevaardigd, waarin dezelfde datum van inwerkingtreding (1 januari 1989) is bepaald en waarin de betwiste overdracht van bevoegdheid is weggelaten, waardoor de bedoeling om het aangevallen besluit in te trekken duidelijk tot uiting komt ;

25. dat een overheid in beginsel een onwettige verordening kan intrekken, met name wanneer een intern beroep daartegen is ingesteld, en zulks om redenen die in dat beroep zijn aangegeven of die de openbare orde raken, zoals te dezen de onbevoegdheid van het orgaan dat de handeling heeft verricht ;

26. dat uit het vorenstaande volgt dat, voor zover de beschikking M/adm (89) 3 van 16 oktober 1989 zelf in stand blijft, hetgeen hierna in de zaak B 90/6 zal worden onderzocht, het in de zaken B 90/2 en 3 aangevallen besluit van 28 november 1988 niet meer bestaat en het administratiefrechterlijk beroep dat daartegen is gericht, doelloos en daarom niet ontvankelijk is ;

IN DE ZAAK B 90/6 :

27. Overwegende dat het administratiefrechterlijk beroep in deze zaak tijdig en regelmatig is ingesteld ;

28. dat het beroep ontvankelijk is voor zover gericht tegen de beschikkingen M/adm (89) 3 en 7 ;

29. Overwegende dat het beroep evenwel niet ontvankelijk is in zoverre gericht tegen de nota van de Secretaris-Generaal SG/COM (89) 127 voor zover deze nota is ingetrokken bij nota SG/Adm (90) 179 van 3 oktober 1990 ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT IN DE ZAAK B 90/6 :

30. Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :
"Dit middel steunt op de schending van het geschreven recht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur evenals op overschrijding van macht, meer bepaald op de schending van
a) artikel 35, lid 3, van het Verdrag (...), artikel 18 van het Reglement van Orde van het Comité van Ministers, M (60) 4 ;
b) het Reglement inzake de terugbetaling van de reis- en verblijfkosten gehecht in bijlage aan de beschikking M/adm (82) 6 d.d. 28 mei 1982 van de Ministeriële Werkgroep, de hierin vervatte aanpassingsprocedure en bijgevolg de op straffe van nietigheid voorgeshreven vormvoorschriften, alsmede het algemene rechtsbeginsel 'patere legem quam ipse fecisti' ;
c) het gelijkheidsbeginsel" ;

31. Overwegende dat in de toelichting op het middel wordt betoogd, kort samengevat :

- dat (a) de Raad bij besluit van 28 november 1988 het geldende Reglement inzake de terugbetaling van reis- en verblijfkosten heeft gewijzigd met miskenning van een in dat Reglement voorgeschreven aanpassingsprocedure ;

- dat (b) de Ministeriële Werkgroep het voormelde Reglement bij de aangevallen beschikking M/adm (89) 3 van 16 oktober 1989 heeft gewijzigd met terugwerking tot 1 januari 1989, met miskenning van de door haar zelf in die beschikking voorgeschreven procedure, te weten zonder voorafgaand onderzoek bij vaststelling van de jaarlijkse begroting ;
- dat (c) het als sub (b) gewijzigde Reglement bij artikel 1 van de aangevallen beschikking M/adm (89) 7 van toepassing wordt verklaard op de ambtenaren en beambten van het Secretariaat-Generaal die in het kader van het uit het Schengen-akkoord voortvloeiende overleg reizen, maar dan blijkens artikel 2 met een gunstiger forfaitaire dagvergoeding voor Schengen-reizen naar Frankrijk en Duitsland dan voor Benelux-reizen, in strijd met de opzet van "toepassing" van artikel 1 en met het gelijkheidsbeginsel ;

32. Overwegende dat, zoals reeds sub randnummers 20 tot 23 is betoogd, krachtens artikel 35, lid 3, van het Verdrag niet de Raad van de Economische Unie in beperkte samenstelling, maar het Comité van Ministers bevoegd is om het personeelsstatuut en de arbeidsvoorwaarden, met name reis- en verblijfsvergoedingen van het personeel van het Secretariaat-Generaal vast te stellen ;

33. dat het Comité van Ministers die bevoegdheid bij artikel 18 van het Reglement van Orde onbeperkt heeft overgedragen aan de Ministeriële Werkgroep, die derhalve beslist over behoud, wijziging en intrekking van bestaande regels, maar deze bevoegdheid niet aan een ander orgaan kan overdragen ;

34. dat verzoeker zich derhalve tevergeefs beroept op regels, te weten een aanpassingsprocedure, die door een onbevoegd orgaan in acht moesten worden genomen ;

35. Overwegende dat de nieuwe aanpassingsprocedure voorgeschreven in fine sub 4 van de bijlage van de beschikking M/adm (89) 3 blijkens de tekst zelf van de desbetreffende bepaling ("zullen") alleen voor de toekomst is bedoeld ;

36. dat de onmiddellijke inwerkingtreding van de regeling daarmee niet onverenigbaar is ;

37. Overwegende dat de beschikking M/adm (89) 7 bij het bepalen van de bedoelde reis- en verblijfkosten buiten het grondgebied van de Benelux rekening houdt met de specifieke feitelijke omstandigheden als afstand, levensduurte en expatriëring, die verschillen van die binnen het Beneluxgebied ;

38. dat die regeling gelijkelijk geldt voor alle ambtenaren en beambten van het Secretariaat-Generaal die voldoen aan de bijzondere vereisten welke worden gesteld voor de werkzaamheden in verband met het Schengen-akkoord en die zich daarvoor buiten Benelux grondgebied moeten begeven ;

39. dat de regel van artikel 1 van de beschikking en het beginsel van de gelijkheid aldus niet worden miskend ;

40. dat het eerste middel derhalve niet kan worden aangenomen ;

41. Overwegende dat het tweede middel steunt op :
"de schending van het geschreven recht en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, evenals op overschrijding van macht, meer bepaald op de schending van artikel 35, lid 3, van het Verdrag, 18 van het Reglement van Orde van het Comité van Ministers, en van het beginsel van niet-retroactiviteit van bestuurshandelingen" ;

42. Overwegende dat in een toelichting op het middel wordt betoogd, kort samengevat, dat de beschikking M/adm (89) 3 van 16 oktober 1989 bepaalt dat zij op 1 januari 1989, derhalve met terugwerking, in werking treedt, hetgeen insluit dat de hotelvergoeding voor de korte afstanden retroactief vervangen wordt door een nieuwe die minder gunstig is ;

43. Overwegende dat verweerster zonder tegenspraak betoogt dat verzoeker door die terugwerking geen schade kan hebben geleden, nu het reglement voor het verleden, te weten tot 20 november 1989 in dien voege werd toegepast dat de declaraties van hotelkosten gedaan onder de gelding van het onregelmatige reglement, werden geacht overeen te stemmen met de nieuwe regeling ;

44. dat het middel niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang voor verzoeker ;

45. Overwegende dat het derde middel steunt op :
"de schending van het geschreven recht, evenals afwending van macht, meer bepaald de schending van de artikelen 16, 35, lid 3, en 37 van het Verdrag, 19 van de Overeenkomst van 14 januari 1964 ter uitvoering van artikel 37, lid 2, van het Verdrag, 18 van het Reglement van Orde van het Comité van Ministers, alsmede de schending van het financieel reglement dat conform artikel 1 van hogergenoemde overeenkomst is opgesteld" ;

46. Overwegende dat verzoeker in een toelichting op het middel betoogt, kort samengevat, :

- dat de Ministeriële Werkgroep niet het bevoegde orgaan was om onder verwijzing naar artikel 35, lid 3, van het Verdrag een reglement vast te stellen inzake reis- en verblijfkosten die uit het in het kader van het Schengen-akkoord gevoerde overleg voortvloeien, nu dit akkoord geen integrerend bestanddeel van het Verdrag uitmaakt en ook het Schengen-akkoord geen bevoegdheid ter zake verleent, zodat de Ministeriële Werkgroep bij het nemen van de beschikking M/adm (89) 7 de haar overgedragen bevoegdheid voor een ander doel heeft aangewend ;
- dat de Ministeriële Werkgroep slechts bevoegd is regels te stellen omtrent de reis- en verblijfkosten welke uit de werking van de instellingen van de Benelux Economische Unie voortvloeien en de in het kader van het Schengen-akkoord werkende instellingen geen instellingen van de Benelux Economische Unie zijn, zodat de bijlage van de beschikking M/adm (89) 3 onrechtmatig van toepassing is verklaard op ambtenaren die in het kader van het Schengen-akkoord reizen ;
- dat noch het Comité van Ministers op grond van artikel 36, lid 2, van het Verdrag noch het Schengen-akkoord aan de Secretaris-Generaal enige uitdrukkelijke taak in dit verband heeft opgedragen ;

47. Overwegende dat noch uit het middel noch uit de toelichting daarop blijkt dat verzoeker, die niet werkzaam is in het kader van het Schengen-akkoord, enig belang heeft bij de nietigverklaring van de beschikking M/adm (89) 7 en dat zodanig belang niet vaststaat ;

48. dat het middel niet ontvankelijk is ;

49. Overwegende dat, nu de onder punt 1 van het verzoekschrift ingestelde nietigheidsvordering moet worden verworpen, het onder punten 2 en 3 gevorderde, dat op die nietigheid berust, evenmin toewijsbaar is ;

OP DEZE GRONDEN :

50. Voegt de zaken B 90/2, B 90/3 en B 90/6 samen ;

51. Verklaart de beroepen van verzoekers in de zaken B 90/2 en B 90/3 niet ontvankelijk ;

52. Verklaart het beroep van verzoeker in de zaak B 90/6 deels niet ontvankelijk en deels ongegrond ;

53. Begroot de voor het Hof gemaakte kosten op nihil.

Aldus gewezen door de heren R. Soetaert, voorzitter, P. Kayser, C.H. Beekhuis, plaatsvervangende leden,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 6 december 1991 door de heer R. Soetaert, voornoemd, in aanwezigheid van de heren C. Wampach, advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.

C. DEJONGE

R. SOETAERT